

NUMMER 9

[NYHEDER](#) ▾

[ANMELDELSER](#)
[INTERVIEW](#) ▾

[FEATURE](#) ▾

[PODCAST](#) ▾

[SERIER](#) ▾

[BLOG](#) ▾

[KONTAKT](#) ▾

SØG

NYESTE KOMMENTARER

- Q til De unge er kanariefuglene i kulminen
- Frank Bruun Madsen til Frøken Highsmiths fornemmelse for spænding
- Kristian Bang Larsen til Frøken Highsmiths fornemmelse for spænding
- thomas tomcat til Frøken Highsmiths fornemmelse for spænding
- Frank Bruun Madsen til Frøken Highsmiths fornemmelse for spænding

Alt om Orbital

5. september 2022 af [Morten Tjalve](#)

Q 0

ORBITAL 4: IMPLOSION

999999

Forfatter: Sylvain Runberg
Tegninger og farver: Serge Pellé
Forlag: [Cobolt](#)
Form: 112 sider i farver, indbundet
Vejl. pris: 299 kroner
Udgivelsesår: 2022
Udgivelsesland: Danmark

Der er aktualitet, action og arbejdsomhed i sci-fi serien *Orbital*, der måske – måske ikke – slutter med *Implosion*. Uanset om det er sidste album eller ej, er det ikke helt tilfredsstillende, selv om ambitionerne ikke fejler noget.

Hvis du ikke allerede kender sci-fi-serien *Orbital*, så er fjerde dobbeltalbum, *Implosion*, ikke stedet at begynde. Runberg og Pellés serie er reelt en lang fortælling, hvor jordboeren Caleb Swany og ‘sandjarren’ Mezoke Izzua nu er nået til at være på flugt fra Det Interplanetariske Diplomatabureau, de

lagde ud med at blive agenter for.

Det vigtige i en anmeldelse af det fjerde album fra Cobolt, der indeholder de franske album syv og otte, er derfor ikke så meget at genopfriske de tidligere albums’ handling eller hvordan det nye lægger sig i forlængelse af dette. I stedet vil jeg fokusere på, hvad serien kan tilbyde, med udgangspunkt i *Implosion*.

Aktualitet

Godt nok foregår handlingen 256 år ude i fremtiden, men der er påfaldende mange fællestræk med aktuelle temaer anno 2022. Der er ikke noget nyt i, at et science fiction værk spejler sin egen samtid, den får bare ikke for lidt i *Orbital*. Alene i det nye album står parallellerne i kø. En mystisk og udefrakommende trussel (læs: klimaet) risikerer at slå millioner ihjel, men har ikke en umiddelbart og hurtig løsning. I stedet indleder magthaverne en spektakulær afledningsmanøvre, så de ikke får kritik for at virke handlingslammede.

FIND OS PÅ FACEBOOK

Nummer 9 - magasin for tegneserier
 for 23 timer siden

Følg side

Del

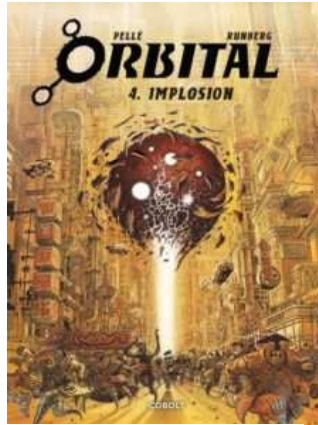
Radio Rackham har besøg af stjerntegneren Teddy Kristiansen som fortæller om sit arbejde på Neil Gaimans skelsættende Sandman-tegneserie, og har Sandmanekspert Lærke Fenger i studiet til at åbne nyklassikeren The Sandman op for både nye og garvede læsere. Lyt med her:

NUMMER9.DK

Radio Rackham The Sandman

SENESTE INDLÆG

Hvis bare de store internationale sammenslutninger kunne blive enige (vælg selv: Nato, EU, FN m.fl.), ville meget være lettere. I *Orbital* er det i den interplanetariske konføderation, at tiden i stedet går med interne magtkampe eller stridigheder, hvor forskellige interesser har svært ved at forenes.

Radio Rackham: The Sandman

18. oktober 2022

0

Kom til CPH Zine Fest 2022!

15. oktober 2022

0

Frivillighed i tegneserieland

14. oktober 2022

0

Flygtninge-fusionslitteratur

14. oktober 2022

0

It's not easy being green

12. oktober 2022

0

11

Caleb Swany er en handlekraftig mandlig jordboer, men hvilket køn er Mezoke Izzua egentlig? Det har været uklart siden første album, da man ikke med det blotte øje kan se forskel på de to køn hos denne race. Kunne Izzua så ikke bare selv fortælle det? Jo, men det har hen (ja, du læste rigtigt!) bare ikke gjort endnu. I *Implosion* spiller det en større rolle end tidligere i en delvist komisk scene, hvor de to hovedpersoner ufrivilligt kommer tættere på hinanden, end de havde forestillet sig.

Dette er tre eksempler på at Pellé og Runberg har ambitioner om at være så aktuelle som muligt og langt hen ad vejen lykkes med det.

Action

Der bygges op, og så kommer actionsekvenserne som små fortættede eksplosioner med nogle måske lidt lange mellemrum, hvis man ser dem som en hovedattraktion i serien, hvilket de i hvert fald typisk er for tegningernes vedkommende. Pellé kæler nemlig som

hovedregel for disse sider, hvor vaterpasset kommer til kort, når fartlinjernes skrå streger skærer på kryds og tværs ned over siderne.

I modsætning til andre tegneseriehelte, så slår Caleb og Mezoke sig jævnligt og kommer rigtigt til skade. Runberg har bevidst valgt, at de ikke skal være uovervindelige superhelte, der rejser sig igen efter strabadserne, børster tøjet af og vender blikket mod næste opgave. Tværtimod gør det ondt og kræver undertiden rekonvalescens, før de er klar til at fortsætte.

Godt nok løses de fleste kritiske situationer i den sidste ende i *Orbital*, der er bare sjældent tale om deciderede happy endings. Tingene er måske nok blevet bedre end de var, da alt så sortest ud, men derfor kan det godt være mørkt endnu.

Arbejdsomhed

Ting tager tid, og det gør det bestemt også for *Orbitals* vedkommende. Serien har været i gang i mere end 15 år, så der går i snit to år mellem hvert (enkelt)album i den. Det skyldes næppe arbejdsvægring, tværtimod, det skyldes grundighed. Serge Pellé tegner ikke andet, så man må formode, at han giver hver side al den tid, den skal have.

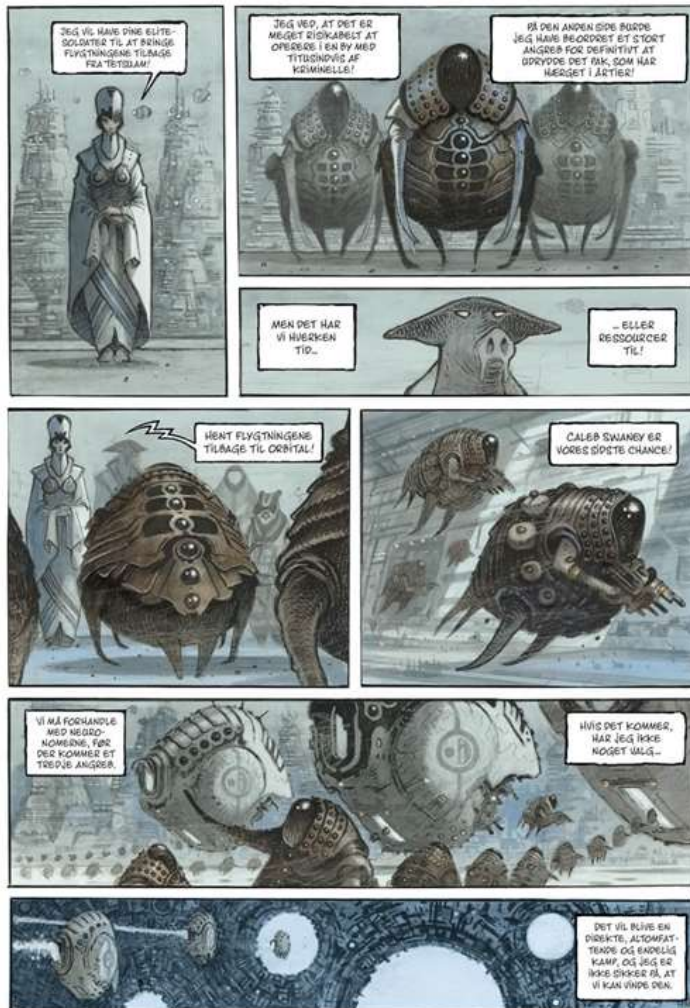

Uanset om handlingen foregår på jorden, i rummet eller på en anden planet, så kan Pellé da også tegne det hele med stor overbevisning og kreativitet. Det må være en svær opgave at opfinde designs til nye (rum)væsner, rumfartøjer og planeter, der ikke ligner noget, man allerede har set. Det lykkes måske ikke hver eneste gang, men det lykkes forbløffende ofte og ret overbevisende. Jeg ved ikke, om worldbuilding er et fag i de franske skoler, i så fald må han have klaret sig over gennemsnittet. I *Implosion* skifter han, som vanligt, ganske ubesværet fra den ene kreativt udformede planet og dens beboere til den næste.

Anker

Der er masser af positivt at sige om *Orbital*, der er aktuell og underholdende. Alligevel kommer den ikke i nærheden af topkarakteren i denne omgang. Ligesom den ikke gjorde her på Nummer 9 i hverken **først**, **andet** eller **tredje** forsøg.

Historien løfter sig ganske enkelt ikke, selv om nærmest hele universets fremtid står på spil i *Implosion*. Jo, det er rimeligt spændende undervejs, men så heller ikke mere. De mystiske neuronomer (fartøjer), der umotiveret begynder at selvdestruere rundt omkring i universet med katastrofale ødelæggelser til følge, fænger ikke for alvor. Neuronomerne er en form for levende fartøjer, ligesom hovedpersonernes eget levende fartøj, Angus. Denne ellers nyskabende ide er, efter min opfattelse, ikke blevet leveret med overbevisning endnu.

34

Dertil kommer tidsaspektet. Der går ... meget ... lang ... tid ... før historierne som samlet enhed forløses, når det hele hænger sammen i én lang fortælling, der her efter 16 år endnu ikke er afsluttet. Første album lagde ud tilbage i Calebs barndom, hvor han med sin søster overværede et attentat. Dette følges der stadigvæk op på, da hans søster spiller en større rolle i de sidste album inklusiv dette, efter en årrække uden kontakt imellem de to. Det kollegiale samspil imellem Caleb og Mezoke har også udviklet sig, det er bare med museskridt i snegletempo. Først var der spændinger, da jordboere ikke er populære hos sandjarrer, men en kollegial respekt voksede frem. Den har siden udviklet sig til noget i stil med et tættere venskab og respekt, der måske kan blive til noget mere.

Godt nok beskriver Cobolt *Implosion* som "fjerde og sidste bind i Orbital-serien". Dertil er bare at sige, at det på ingen måde er den fornemmelse man sidder tilbage med, når man har lukket *Implosion*. Tværtimod skriger den på en fortsættelse, medmindre det er

meningen, man skal sidde tilbage med nogle temmelig store spørgsmålstegn og en for evigt uforløst cliffhanger. Selv om dele af handlingen i albummet bliver lukket, så er det ikke med en ret tilfreds følelse, man lægger det fra sig med tanke på, at der nu – i fald serien fortsætter – går omkring fire år, før man kan komme videre med den. Og i fald den ikke fortsætter, så er det ærgerligt, at den ikke har fået en mere markant afslutning.

📖 Sylvain Runberg, Serge Pelle, Orbital, Forlaget Cobolt

DEL PÅ [f](#) [t](#) [p](#) [G+](#) [in](#) [t](#) [✉](#)

Morten Tjalve

Faldt i tønden med tegneserier som barn. I sit civile liv gymnasielærer og har siden 2001 anmeldt, og skrevet om, litteratur og senere tegneserier.

FORRIGE ARTIKEL

[De sjove striber og døden](#)

NÆSTE ARTIKEL

[Lars Kramhøft laver ny dagsstribe til Information](#)

MÅSKE KAN DU OGSÅ LIDE

Afsnit 46: Smerte i mange afskygninger

3. oktober 2022 af [Palle Schmidt](#)

🗨 0

Afsnit 45: Krig i tegneserieverdnerne

18. september 2022 af [Mads Bluhm](#)

🗨 0

SKRIV ET SVAR

Kommentar

Navn

E-mail